

# Ca-Nostra

ANY TRCR NÚM. 131

QUINZENARI POPULAR

INCA, 18 DE JORJOL D 1910

## Pel Programa de la Festa dels Sants PATRONS d Inca

En totes les festes y divertiments populars que se organissen, sempre s'hauria de procurar qu'els nombres fossen de tal naturalesa que servissen per educar y cultivar el poble; qu'al mateix temps que delitassen complissin un fi altament pedagògic. Vejem d'aborrinar quatre idees que podrien servir per adobar el programa dels Sants Patrons.

(a) La part religiosa nos sembla que no necessita ferli cap variació. Ja se fa en molta solemnitat. Sols a la processó del capvespre, *votada per la vila*, aon se treven a la veneració pública les relíquies dels Patrons, li donaria més importància y solemnitat.

(b) El dissapte dels Patrons. Si al poble no li havia de sebre greu que li descantassen els tancats, be's podria substituir aquest nombre per un entremés en que se representás en mitx de la plassa pública la vida de Sant Abdón y Sant Senèn, axí com se fa el Rey Herodes. Si se feya bé, segurament, se donaria tant de gust com ab els toros. En defecte d'aquest nombre se podrien donar corregudes de cintes per bisbicycles o partides de foot-ball.

(c) De cap manera suprimirem l'antiga revetlla de ball mallorquí, que fa els honors als pares de la Patria, anant a ballar una dançada davant les seves cases. Les revetleres y revetlers, assistint a les funcions religioses y cíviqes en corporació, son la representació de l'alegria del poble en la festa de la vila.

(d) Ja qu'está manat per R. O. a n-els Ajuntaments que celebrin festivals escolars, quina cosa més bona y natural que, haventse acabat el curs alguns dies abans, per la festa dels patrons se fés aquest acte per premiar y estimular publicament la aplicació y constància dels alumnes de les escoles. Se podria comensar, assistint els petits estudiants a la processó religiosa, y tot seguit, com en recepció, estaria bé passar per davant les estàtues y relíquies dels Sants Patrons, encaminantse a la Sala per fer lo mateix ab la Bandera de la Patria, cantantse, al mateix temps, himnes escolars y patriòtics. Després se podrien fer discursos y la repartició de premis, revestint l'acte, en tots aquells detalls que li dassen solemnitat.

(e) Premis a la virtut. El dia de Sant Abdón no sols premiariem el més bon corredor del cos, sinó en més virtuós a la vida. ¿No's treven aquest dia les glories y honors del

poble, producte de la virtut y heroisme dels antepassats? Idò bé, seria molt significatiu oferir en un concurs algunes centes pessetes a la donzella més pobre qu'en la seva honradés y treball haja sostengut a sos pares vells, o a sos germans menuts y orfes, o a la viuda qu'en més desvengudes siscunstancies haja pujada condreta la seva niarada, o a n-el jove que més s'haja esforsat per salvar la seva familia, etc. Aquests miralls altament hermosos, trets a llum, contrastarien ab aquells exemplars escandalosos que viven esquena drete fent una vida *non sancta*.

(f) La Ciutat d'Inca ha fet qualca cosa per la urbanissació de carrés y edificis, però ben cortades serán les cantidats qu'haja invertides el Municipi per la cultura. Nosaltres premiariem cad'any la millor colecció de noticies hístòriques d'Inca, la millor monografia o l'esplicació del origen de tal o qual cosa, a fi de replagar forsa de material per fer una bona historia d'Inca.

(g) Finalment, se podrien fer cucanyes pels altols, bail del *nostro* pel jovent, una retreta militar, música y focs artificials, encara que'ls focs costen molt y no'm queda més que cendra d'espíres.

No pretenim que'l croquis qu'hem trasat de la festa patronal d'Inca, sia el mé avengut. Altres nombres se podrien fer molt esplèndits que no indicam aquí. Pero, ¿no es vé que si se posás en planta seria una festa ben maca y que diria molt de la cultura y bon gust del Ajuntament, o elements, que l'organissassen? Vejen, idò, si hem expressada cap idea digne de recullir per adobar aquest bo programa dels Patrons y no anem a cercar introducció de mal gust que'l poble no n'ha de treure res per la seva instrucció y cultura.

## LULL

*Colós dels paladins, gèni admirable  
d' intel·ligencia gran, sencera justa,  
coratjós imimic de cosa injusta  
y enèrgic defensor de lo lloable!  
Gegant del sigle tretze qu'incansable  
lluytares per l' idea més agusta  
y ab un cor tot encés y fé robusta  
mogueres lo qu'abans era inmutable.  
Poeta del amor, cantes Blaquerna  
y l'Amic é l'Amat... La llum divina  
fa trasmudar ta ploma en gran lluern.  
Tu la mulles en sanc; sanc mallorquina  
y corprés d'un inmens heròic deliri  
segella tos escrits lo sant matiri.*

ANTONI M.<sup>a</sup> PEÑA

*Molts de catòlics son anats a n-els mitins  
crijar que se tanquin les escoles laiques y després  
son anats a votar a qui les obrin.*

*¡Alerta, alerta! no fo scosa que l' hora de la  
mort toquem a les portes del Cel y el dimoni  
nos obri les del infern.*

## Tradicions Populars

### Mallorquines

EL BON JESÚS Y SANT ELOY (1) (\*)

Sant Eloy feya de ferrer, y en volia am qui alenava a fer des seu ofici.

Tenia demunt es portal de sa botiga unes lletres que deyen: *Mestre de tots es mestres*.

El Bon Jesús, com era atlot, en passa un dia, veu ses lletres, y diu:

—Axò es un poc massa de brevetjera. Li haurem de donar una llissó. M'hi llogaré per mosset.

S'hi lloga, i un dia qu'es mestre no hi era, s'hi entrega un homo a ferrar un cavall.

Com sent que's mestre no hi es, hi veu aquell al·lot, diu a sa mestressa.

—I axò que no es mosso?

—Si-fa, diu sa mestressa

—I qué no't donaries am cor de desferte'n tu sol? diu aquell homo a n-el Bon Jesús.

—Jo en pens que sí, diu ell.

—Vaja, idò! diu s'homo.

Ferma's cavall a una baula de sa paret, y comensa a moura conversa a sa mestressa qu'era ben afectada d'esmalar sa garrova y fer la pretxa am qui's presentava.

Que m'en direu?

Ell el Bon Jesús agafa's llambrox, pega llambroxada a una cama des cavall, la hi taya, l'estreny a n-es caragol, llambroxá bé sa pota, e-hi planta sa ferradura, e-hi afica tots els claus, i les rebat ben rebatuts, treu sa cama des caragol, la torna confegir a n-es cavall, i li fa lo metex a ses altres cames, i aquell animal no's batega ni esperonetja gens.

Aquell homo i sa mestressa romanen am sos cabeys drets d'aquella fantasia des mosset.

Com es vespre torná's mestre, sa mestressa li diu:

—Mira, pots llevar aquexes lletres que tens dalt es portal. Aquest al·lot te guanya de massa.

Com es mestre sentí sa proesa qu'havia feta aquell betzo, callá, i ya prendre sa seua:

(1) Le'm contá En Jaume Parets, de So'n Curt, d'Alaró, al cel sia.

(\*) N. de la R.—A la capella de la Puríssima de S. Francesc d'Inca hi ha una pintura que representa aquesta tradició que's conta de Sant Eloy.

Lo emdemá se presenta un altra homo amb un cavall a ferrar, i es mestre pega grapada a n-es llambrox, i encivella llambroxada a una cama d'aquell cavall, un poc més avall des genoy.

Ja hu crec que li fa un'uberta feresta, si bé no li trencá s'os, i sanc i més sanc i aquell cavall bots i axecs i eguins, fet un lleó.

—Pero ¿qu'heu fet, homo sant de Deu? deya l'amo des cavall. ¿I axí ferrau vos ses bistis? Si no estaveu hé des cap, bellament m'ho haurieu pogut dir.

Es mestre estava fet de pedra, no sabia que li passava ni per ont prende.

Amb axò arriba's mosset, i devant aquella desconcòrdia, s'acosta n-es cavall, l'agafa pe'sa cama nafrada, li clou sa grandiosa ferida, i román com si no n'hi hagués haguda may, i aquell com un xotet de cordeta, sense bategarse de peu ni cama.

—¡Vaja! ara'l poreu ferrar, diu es mosset a n-es mestre; pero am so tranc vey, axí com heu ferrat sempre.

Axí hu fa St. Eloy, tot confús i humiliat, sens obrir boca.

Un altre dia St. Eloy s'en aná per feynes, i passaper devant sa botiga una jaya de norant'anys. Es mosset li diu:

—¿Voleu que vos renou?

—¿I hu dius de bo? diu sa jaya.

—¡Prou que le hi dic! diu es mosset. De vint anys tornareu.

—¡Ala idò! diu sa jaya.

¿Que m'en direu? Ell es mosset la posa, dins sa fornal, i mancha qui mancha; la treu, com está a purt, demunt s'en cruya, i am so martell tupa-tup, tupa-tup li treya totes ses rües, sa carn fresca i sa pell nova li pujava, blanca i vermeya; amb un copet a n-es barram li sortiren caxals i dents, am tres o quatre cops pe'sa closca li comparegueren es cabeyes, i romangué una fadrineta de vint anys qn'embellia de garrida.

Com es vespre arribá's mestre i sa mes-tressa li conta sa nova proesa des mosset, fent estabetxos, ell callá i prengué sa seva.

I may dirieu quina la se pensá.

Idò renovar sa mare, que ja n'havia doblegats vuytanta.

L'embraona, a forsa de forses l'arriba a posar dins sa fornal, pero no la hi poria subjectar en via neguna, i aquella doneta crits, am sa roba encesa i clapes de pell que ja li feyen xiu xiu.

Aquí'l Bon Jesús va dir:

—Mestre, axò no va pus.

Pega grapada a n-aquella dona, ja mitx morta, la treu de sa fornal, li dona la benedicció, i romangué sana i bona, i es mestre que li demanav. perdó de genoyons, tot plorant.

I el Bon Jesús que li digué:

—Mestre, no volgueu esser més de lo que sou. Crec qu hu heu tocat am ses mans que n'hi ha que vos son superiors; aposta vay venir per fervosho veure. Llevau, idò, aquexes lletres que teniu dalt es porta; i, en lloc de anomenarvos mestre de tots es mestres, malaveljau fer sa feyna des vostro ofici tant bé com sabigueu; i axò de dir si sou no no sou

dexauho fer p'ets altres.

Aquí'l Bon Jesús s'en aná, i es mestre va fer lo que li havia comanat, i hu va fer tant bé i va servir es llum tan dret, que va esser... St. Eloy.

Prengrem llum de Na Pintora, i al cel mos vejem tots plegats.

Antoni M.<sup>a</sup> Alcover, pvre.

## NOSTRA PROTESTA

Per reforsar la protesta que Mallorca catòlica y Espanya entera ha dirigida al Govern, en defensa dels principis catòlics, nosaltres també hem enviades dues postals en lo siguiente texto:

### Excmo. Presidente de Ministros

CA-NOSTRA, periódico católico que se publica en la ciudad de Inca, protesta contra la campaña iniciada por el Gobierno liberal desfavorable a la Iglesia católica; desde las Reales Ordenes últimamente decretadas hasta las más insignificantes manifestaciones hostiles a la Religión del Estado, hechas por los hombres de las izquierdas.

Inca 9 de Julio de 1910

EL DIRECTOR.

### Rnt. Sr. Rector d'Inca

CA-NOSTRA, Setmanari popular d'aquesta Ciutat, ha dirigida una protesta al President de Ministros en contra les tendencias gubernatives desfavorables a la Iglesia, y avuy s'uneix a la manifestació religiosa de sa filigreria, fent constar la seva adhesió inquebrantable a la Cátedra de Pere.

Inca 10 de Jorjol de 1910.

El Director.

### El baile tal como se practica hoy generalmente, y juicio que han formado de él todos los siglos.

Hemos oido el paganismo, en sus hombres más sabios e ilustres, formular su juicio acerca el baile. Oigamos ahora al Cristianismo y veamos lo que sobre esta materia piensa.

En primer lugar, ¿qué dice la principal autoridad, la del Espíritu Santo? No frecuentes el trato con la bailarina, ni la escuches, porque no perezcas víctima de sus atractivos.

Cuando la Escritura menciona el baile que ejecutaron los israelitas en el Desierto en derredor del becerro de oro, ¿es por ventura para aprobarlo? ¿No es más bien para vituperar, y reprender los excesos de aquel pueblo insensato? «Se sentó el pueblo para comer y beber y se levantó para bailar.»

Y cuando el Espíritu Santo amenaza á las hijas de Sion con vergonzosos castigos, por haber tomado parte en los bailes, ¿es para estimularlas á esas diversiones, ó más bien para apartarlas de ellas como de un placer peligroso? «Por cuanto se alzaron las hijas de Sion, y anduvieron con el cuello erguido, guiñando los ojos, afectando aires de molicié en su modo de andar, haciendo ruido con los pies y caminando con pasos acompasados: el Señor las cubrirá de confusión y de vergüenza.» «No fijes tus ojos en la hermosura, ni permanezcas entre las mujeres. Porque de los vestidos nace la polilla y de la mujer la iniquidad del varón.» «Aparta tus ojos de la mujer ataviada y no mires curiosa la hermosura ajena. Por

ella, la concupiscencia se enciende como fuego. El trato con las mujeres enciende como fuego. Tu corazón se inclinaria facilmente a ellas y caerias en perdición.»

¿Cómo podrán seguirse en los bailes estos prudentes consejos, cuando tan difícil es seguirlos aun fuera de ellos? Pretender seguirlos en los bailes sería tan temerario como intentar arrojarse á una hoguera sin quemarse sería esperar de Dios un verdadero milagro que no hará ni puede hacer sin ponerse en contradicción consigo mismo, sosteniendo con su gracia al que voluntariamente se precipita en la ocasión de pecar, lo cual está expresamente prohibido por El.

La Iglesia de Jesucristo, que con tierna sollicitud vela insesantemente por la fe y las costumbres de sus hijos, ha censurado, vituperado y prohibido en todo tiempo los bailes libres y voluptuosos en los Concilios y por la voz de sus Doctores y de sus Santos. Ha declarado siempre, que tomar parte en cierta clase de bailes es pecar contra su espíritu y sus leyes.

Un Concilio de Aix-la-Chapelle llama a los bailes «acciones infames», y el Concilio de África «acciones muy perversas». Los Concilios de Laodicea y de Lérida prohíben los bailes aun en las bodas, donde parece que de en ofrecer menos peligros, por ser bailes de familia (1).

El Concilio de Constantinopla los prohibe bajo pena de excomunión. «Queremos, dicen los Padres del Concilio, extirpar los bailes públicos bajo pena de anatema.»

San Carlos Borromeo, Arzobispo de Milan, celebró varios Concilios, uno de los cuales llamó a los bailes, fuentes impuras de la más espantosa corrupción, y otro los prohibe en cualquier lugar que se celebran.

Otros muchos Concilios nos presentan los bailes como lugares de sensualidad y corrupción, y los prohíben á los fieles.

## L'ESGLAYETA

L' Esglayeta es una vila  
de vorera de camí;  
plena de sol se perfila  
damunt un cel desati

La vella fila qui fila  
sèu devora un vell molí.  
Blau d'esponera s'enfila  
el peral esmeragdi.

Un capvespre hi som estat,  
espigava arreu el blat.  
sagnava en flor la roella;

vania'l temps més gentil  
y es desclovia l'Abril.  
com un'inmensa poncella

GUILLERM COLOM

## CAJA RURAL

### «OBREROS CATÓLICOS» INCA

Se convoca á los socios de la misma á la junta general ordinaria para el lunes 25 del corriente mes, á las nueve de la noche en el local social, para cumplimentar los artículos 31 y 32 del reglamento

El Presidente de la Junta de Inspección José Gonzalez; el Secretario Miguel Pujadas.

(1) Entiéndase que todo esto va contra los bailes libres, sensuales y agarrados de ellos con ellas, que hoy se estilan, no contra las danzas modestísimas y sencillas de otras épocas y que van desapareciendo por desgracia.

# Cronico d'Inca

Jorjol de 1910

Dia 1.—Se fa una crida de orde de Sr. Batlle fent sebre que la carn d'anyell, que fins ara s'havia pagada a trenta dues décimes la tersa, d'aquí anavant sols se vendrà a vintivuit. Es una disposició alabada ferm per tothom.

—La barbaria del carré del comerç, de Mestre Pere Joan Llabrés, acaba d'esser renovada elegantment. Ha quedat un saló que ciutadaneja en tots els arresus que demanen les exigències modernes, aont no s'hi ha plas els diners ni el bon gust en la decoració suberbiosa, miralls esplèndits y aumeijos de desinfecció. Tant esplèndida sala es estada cofeccionada baix la direcció del intel·ligent ebanista Mestre Miquel Ferragut. ¡Avant en so progrés!

Dia 10.—Després de l'ofici, se treu nostro Amo y se fan rogatives perque'l Govern no'm fassa qualcuna contra la Iglesia. Tot seguit molta gent va a la Rec'oria a depositar les seves targetes en protesta contra la campanya anticlerical del Govern d'E Canalejas.

—El capvespre té lloc, per primera vegada, la festa de la doctrina a nostra iglesia parroquial. Dins una enramada composta d'ufanoses plantes y paumes de fasser s'es col·locada una estàtua del Minyonet Jesús, y davant ella, estols de nins y nines expliquen capitols del catacisme del Papa y de la Diócesis. Entreporsats s'hi canten himnes cataquistics. En Tomasset, fill del Pintor y fotograf Sr. Payeres, fen un sermonet a sos companys de catacisme qu'enterní al auditori per la naturalitat y graciosa innocència en que'l digué, essent tant menut. Uns cincens nins y nines assisteixen a la processó que se fa, acompanyant el Bon-Jesuset per carrés de la ciutat repelintse els cants de la doctrina. Arribats altra volta a la Iglesia, tots depositaren als peus de Jesús sos remells de flors, com oferta de innocència. Llevors el Sr. Rector fa un discurs de gracies, y de tal manera está emocionat davant aquell espectacle que les paraules no li surten de la boca. Finalment se fa una abundant repartició de premis, en que obsequia el Sr. Rector, aidat per altres persones, als nins de la Doctrina Dominical.

Mereixen el bé de la Religió y de la Ciutat les Religioses d'abdos convents, els Germans de les Escoles Cristianes y alguns joves de la Congregació Mariana, que tots els diumenges fan l'ofici de cataquista, que's una de les més hermoses obres de misericordia, y qu'ha donat per resultat poder fer aquesta simpática festa.

—Mos diven que la vetllada organizada per la Tercera Orde de S. Francesc, de dones, es sortida lo més avenguda. Moltes joves se son lluides en la recitació de poesies, contarelles y belles ensenyances. En la música, se notaren les sanyorettes Saupol y Eusenyat. D.<sup>a</sup> Marcelina Moragues, que asisí al acte, se va veure obligada a recitá moltes de les seves hermoses composicions poètiques. Presidí la festa el Rnt. Sr. Rector, el Rnt. Pare Cerdá y el Ministre del Orde, D. Pere d'A.

Mulet.

Dia 14.—El blat a nostra Cortera té una grossa baixada. Se paga a 14 pessetes la cortera.

Dia 16.—La plassa de toros ja está ben adelantada y per la festa dels Patrons dia 29 del de aquest més, ja s'hi donará una parada de novells.

—També ja acaben d'entaular l'edifici del corté nou que s'está contruint.

Dia 17.—

## Vetllada al Beat Ramón Lull

Promoguda pel Directori de la Tercera Orde Seglar de Sant Francesc, se celebra a n-el saló del Círcol d'Obrers Caròlics d'Inca, en gran concurrència y animació.

Hem tenguda una vera alegria per la celebració d'aquesta festa, no propiament perque'es sortida avenguda y ben nutrida en tots els conceptes, sinó per anar adressada al Beat Ramón Lull, y haverse fet ab ella, fursa de propaganda per dar a coneixe al poble la Gloria més alta de Mallorca, tant estimada dels estrangers com poc coneguda pels de casa, acceptuat d'alguns intel·lectuals de bona lley.

S'hi feren tres magistrals discursos.

El Reverent Pare Cerdá, dona una conferencia que versa sobre que la verdadera ciencia no está en contradicció en la fè catòlica, y treu en collecció a moltes de notabilitats en ciències naturals y exactes, qu'en tot profundisar y arrancar els secrets a la naturalesa, no los son obstacle per creure y esser fervorosos catòlics, com era Lull, qu'en la seva pasmosa sabiduria era un Sant del cel.

D. Bernadí Mulet, Capità del Regiment d'Inca, l'engeix un herimós discurs sobre'l Beat Lull, pié d'erudicció y entusiasme luliá. Després d'una curta biografia de sa vida, entra'l exámen de llurs obres immortals, fent resaltar la seva personalitat poética d'un acetisme original y superior. Dona conta de la feyna que fa, a Palma de Mallorca, una Comissió Editora, en les seves obres inédites. Recorda que'l Bisbe de Mallorca, interesantse per la glorificació de Lull, acaba de presentarlo al Papa, y anima a tots esser fervorosos lulistes.

Mossen Jaume Sastre, Vicari d'Algaide, presenta a Lull, com a model de les modernes generacions, puis, la seva activitat, corre-guent d'un punt a l'altra y escrivint per tot arreu, sembla un propagandista catòlic de nostro temps. D'aquí pren peu per manifestar que sols la Religió Catòlica sab formar genis tant selectes y superiors. Diu que la veritat no més es una, y com les religions ensenyen coses oposades, sols una pot esser la verdadera. Compara la moral catòlica en la d'altres religions, treguent per consequencia que la nostra es la verdadera, y per lo meteix, la sempre proclamada com a l'única legal en nostra Espanya, refusant la llibertat de cultos que vol l'anticlericalisme de nostros dies. En un passatge del seu discurs, fa grosses alabances del exèrcit, demanant per éll, un aplauso que'l públic esbrava ab entusiasme.

Mossen Sastre está brillant y eloquentísim, com els altres oradors, essent interromputs repèitides vegades pels aplaudiments.

Se llegiren triades poesies. N'e nd'eu Cairmari, recita *Firmeza del Pontificado*. En Joseph Aguiló, *Un Angel a la Terra* poesia d'en Mulet (Pare). En Bartomeu Cantallops, *Miramar* d'en Costa. (Aquests joves son seminaristes inquers).

Eu Josep Oliver, llegí *Malas Compañías* d'en Carnicer y *Un Pi* d'en Penya. En Miquel Durán una poesia camparola de la seva collecció. En Marián Aguiló, *La fi del mon*, traducció d'en Clavarana.

La part musical no quedá enderrera. Per prenda part en ella vengueren d'Artá el Pare Rubí y dos tiblets, y de Palma, el Pare García, que units a altres elements d'Inca cantaren ab molta ajustesa: Himne al Beat Ramón, Himne obrer, Arre Moreu y l'Aubada. El P. Rubí se lluí a n-el piano en l'eczecussió de la *Polonesa* d'en Marques, y *Boune en train*.

Tots els nombres foren aplaudits de bon deveres, y la gent qu'omplia el saló, vessant fins dins als carrés veinats per tenirse els portals y finestres uberts, quedá ben contenta y ben desitjosa de que vetllades tant esplèndides se repatesquin sovint.

## BOLLETÍ COMERCIAL

		Pessetes:
Bessó	el quintá de	a 90'50
Blat	la cortera de	a 16'50
Xeixa	id	a 17'00
Ordi	id	a 10'66
Ordi foraster	id	a 09'50
Sivada	id	a 08'50
Idem. forastera	id	a 07'50
Faves cuitores	id	a 18'50
Idem orninaries	id	a 18'00
Ídem. pel bistliá	id	a 17'00
Blat de les indies	id	a 16'00
Monjetes de confit	id	a 30'00
Idem. blanques	id	a 27'00
Safra s'unisa	id	a 03'00

*S'ha dit a les Corts que se fé la crema de convents a Barcelona perque n'hi havia massa. Lo meteix que diu sovint En Canalejas y colabará en son discurs la Corona.*

*Per disminuir les ordes religioses: la Corona empre Reals Ordres, els diputats la legislació y els revolucionaris la teya incendiaria.*

*Tots tres fan causa comuna, sols hi ha la diferència que cada hu empre les seves eynes.*

## CORRESPONDENCIA

D.<sup>a</sup> C. P.—Donárem a una veinada seva les quartilles perque le hi entregás. Diga a son a autor que no podem publicar ressenyes tant llargues.

El Cataquista.—Rebut lo seu. Moltes gracies.

D. B. F.— idem. id

B. Cantallops S.—Molt de greu nos sab no poder publicar la seva *Festa cataquista* per tenir ja composta un altre ressenya del meteix asunto. Mos agrada, y més per esser d'un principiant, fih d'Inca, tant escassa en persones que se dediquin a les bones lletres. Nos desentimí, fassi altres treballs, que pel botó qu'hem vist, v. ha de tenir vena.

N. N.—La malaltia de l'unic treballador que ara tenim a l'imprenta y altres motius contraris a nostra voluntat han retardat la sortida del present nombre.

Procurarem que d'aquí anavant surti d'hora.

## Cultura Popular

### CONTRA LA "ALTISSA,, O ESCARBATÓ

Sabuts son els greus danys que causa aquesta plaga en los vinyals.

L'enginyer agrónom don Claudi Oliveras aconsella l'empre de medis adequats desde la primavera en que apareix la primera generació en forma de cuca fins a Septiembre en que apareix l'última. Al efecte recomana l'ú del embut pugoner, los nius artificials en hivern y la recollida a ma de les fulles que contenguin els ous; deixant les formes líquids arsenicals pera les grans invasions.

Entre les varies fórmules, degudes totes a respectables personalitats agrícoles, que s'indiquen pera combatre l'escarbató s'hi troven es següents:

1) L'empre de 300 grams de acíbar, (*seba secutri*) en suspensió ab 100 litres d'aigua.

2) Un litre de petroli y 500 grams de sabó en igual cantitat d'aigua.

3) 120 grams d'arseniat de sosa disolts també, en 100 litres d'aigua.

4) 100 litres d'aigua, 1 kilo de arsenia de sosa cristallisat y 225 grams de cals grassa garbellada, aplicant la mezcla ab un pulverisador.

Emperó la fórmula que ha donat mellors resultats es la següent:

a) Arseniat de sosa, 300 grams; aigua, 20 litres.

b) Subacetat de plom, 500 grams; aigua calenta, 30 litres.

Un cop fetes aquestes dues solucions, se barregen, formantse un precipitat lleuger, la qual s'hi afegex pera aumentar la adherencia 1 kilo de glucosa disolt ab 10 litres d'aigua. Obtenguda aquesta barreja, és completa ab aigua fent un total de 100 litres.

Deu tenirse en compte que sols poden pulverisarse els ceps ab aquest compost fins a la floració.

\*\*

Pera acabar: recomanam a nostres llegidors s'assegurin de la llegitimitat del arseniat de sosa, a fi de que no surtin perjudicades les plantes, com els hi succehí l'any passat a alguns propietaris.

De «Vida Llevantina»

### SOLUCIÓ A LA FUGA DE VOCALS DEL NÚMERO PESSAT

Jo no vuy aná a ballá  
aont balli na Tonina  
perque n'es una fadrina  
qu'ha donat molt que rellá.

### FUGA DE VOCALS

. n . . l b . ll j . v . . g . n . .  
M . r . . ' m s . b m . ll d . gr . . :  
l . q . ' . st . v . . l c . st . t m . .  
l' . n . m . r . t m . r . b . .

ES CABO ROIG.

## OCASIÓN Gran Baratura

### Liquidación de libros referentes á Mallorca

# REGALO AL PÚBLICO

Fijarse bien en los precios de coste y los de venta

	COSTE	VENTA
	Pesetas	Pesetas
BOVER.—Biblioteca Escritores Baleares.	18	6
CAMPANER.—Numismática Balear.	12'50	5
ROSSELLÓ.—Obras rimadas de Ramón Lull.	12'50	4
« Lo Joglar de Mallorca.	5	2
« Poetas Balears, sigos VXI XVII.	3'50	1
« « « « « XIX.	4	1
PEÑA.—Poesies en Maollrquí.	3	1
« Cuentos en Mallorquí.	2	1
FRATES.—Impresiones	3	1
« Escenas Baears.	2	1
« Géminis.	1'50	0'25
PONZOA Y BOVER.—Diccionario de Antigüedades.	5	2
TARONJÍ.—Virtudes Cristianas.	2	1'50
WEYLER.—Tipografía de Balears.	6	1'50
MONLAU.—Olivicultura y obtención del Aceite.		3
CAMPO.—Educación física.	3	0'75
PORTFOLIO de las Cuevas de Artá y Manacor.	7'50	4
JOVELLANOS.—Obra inédita relativa á Mallorca.	1'50	0'25
FORTEZA.—Obras críticas, tomo 1.º	1'50	0'25
RULLÁN.—Memoria sobre el Agarrobo.	1	0'25
JULIO VERNE.—Obras completas, cuadernos 1 á 137		80
MUSEO BALEAR, ocho tomos (ejemplar completo)		60

MUSEO BALEAR, tomos y números sueltos para completar colecciones á precios reducido,  
DICCIONARIO ENCICLOPÉDICO HISPANO-AMERICANO, edición de Montaner y Simón, 26 volúmenes en folio; se vende con 35 por 100 de rebaja sobre su precio fuerte.

De todas estas obras hay existencia en esta Administración

## ALMACENES SAN JOSÉ

de

### Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-SQUINA BORNE  
LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE  
PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.  
SASTRERÍA Y CAMISERÍA.  
LA CASA MEJOR SURTIDA.  
LA MÁS BARATA.  
PRECIO FIJO

## CA-NOSTRA

QUINZANARI POPULAR.  
Preu de suscripció

Un trimestre, mitja pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 10 céntims mensuals, 1'20 l'any.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.



PAQUETES PASTILLAS PESETAS  
1.ª marca: Chocolate de la Trapa. 400 gramos. . . 14, 16 y 24 1'25, 1'50 1'75, 2 y 2'50  
2.ª marca: Chocolate de la Familia. 460 » . . . 14 y 16 1'50, 1'75, 2 y 2'50  
3.ª marca: Chocolate Económico. 350 » . . . 16 1 y 1.25  
Elaborados según fórmula aprobada por los Laboratorios Químicos Municipales de Madrid Pamplona y San Sebastián.—Cajitas de Merienda, 3 pesetas, con 64 raciones. Descuentos desde 50 paquetes. Portes abonados, desde 100 paquetes, hasta la estación más próxima. Se fabrica con canela, sin ella y á la vainilla. No se carga nunca el embalaje. Se hacen tareas de encargos de 50 paquetes. Al detall, principales ultramarinos.

Preciosos libros y objetos de premi per escoles. A nostra Administració